

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

deel 11

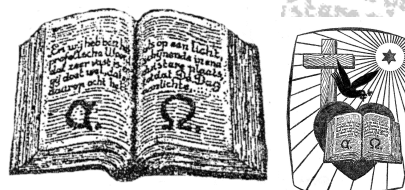
Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden (Joh. 10:9)*, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. *“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.*

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

De eerste gerichten onder de eerste zes zegels zijn gerichten, die op het natuurlijke vlak liggen. Maar met het openen van het zevende zegel (Openbaring 8) komen de zeven bazuin engelen te voorschijn. Dan laat God, die een rechtvaardig God is, de hel los over de aarde.

De mensen hebben al die tijd de duivel en zijn engelen, de demonen aanbeden, de machten van de onderwereld. Nu zegt God: "dan zult gij weten wie gij aanbidt en dan zullen de mensen aan den lijve dat ondervinden. Het zal ontzettend zijn, wat er dan gaat gebeuren en wat er dan losbreekt over deze aarde. Maar voordat dit ontzettende gericht losbreekt, laat God Zijn getouwe dienstknechten in Israël verzegelen.

Voordat de Heer Israël als heilsorgaan op een zijspoor zette, omdat zij de Heer Jezus verworpen hadden, had de Heer al in het verborgen als het ware in die drie en een half jaar, twaalf apostelen en honderdtwintig discipelen klaargemaakt. Zij wisten dat zelf niet, want zij geloofden, dat de Heer Jezus het Koninkrijk zou oprichten.

Maar het werd hun pas geopenbaard na het kruis, dat, wanneer Israël als heilsorgaan na het kruis hier weer zou functioneren, zij het fundament zouden zijn, de pioniers, waardoor het nieuwe heilsorgaan, de Gemeente door hen kon komen. Want de Gemeente is immers gebouwd op de leer der twaalf apostelen. En die honderdtwintig (10 maal 12) in de opperkamer waren dus ook een fundamenteel orgaan, dat altijd in het getal twaalf uitgedrukt wordt.

Toen God in het verleden met Israël begon, waren er twaalf aartsvaders, die God klaargemaakt had uit de drie voornaamst aardvaders, Abraham, Izaak en Jakob, waaruit de twaalf stammen voortkwamen.

En voordat Israël dus tijdelijk op een zijspoor werd gezet, na het kruis, roept de Heer Jezus twaalf apostelen en tien maal twaalf discipelen in de opperkamer, die het nieuwe fundament werden van de Nieuw Testamentische Gemeente. En zo werden zij op de Pinsterdag bijzonder vervuld en gedoopt in de Heilige Geest om dat werk te kunnen doen.

Zo zal de Heer Jezus aan het eind van deze genade bedeling, in de tijd dus vlak voordat de Heer komt om Zijn Gemeente weg te halen, in het verborgen in Israël werken om er honderdvierenveertig duizend Joden als Zijn dienstknechten klaar te maken, die straks het fundamentele orgaan zullen worden voor de bedeling, die dan gaat komen, namelijk het Koninkrijk Gods op aarde, het Duizendjarig Vrederijk.

En dat is dus twaalf maal twaalfduizend. En zo zien wij, dat het steeds heerlijker wordt. Zij zijn dus een wonderbaar orgaan, dat God klaar maakt. En ik geloof, dat de Heer dat in deze tijd doet, ook door middel van de Gemeente, die hier nog is, namelijk door die bidders, die bijzonder voor Israël bidden en het getuigenis onder Israël verkondigen.

Dan zien wij ook, dat niet alle Joden tot geloof komen, maar de Heer werkt in het verborgen het zo uit, dat, als de Gemeente weggenomen is, er honderdvierenveertig duizend Joden klaar staan, die tot het waarachtige geloof komen.

Maar zij worden nog niet direkt verzegeld, pas nadat de Gemeente weggenomen is en de eerste zegels opengaan. Want dan is dat nog niet direkt nodig, omdat dan de natuurlijke oordelen over de aarde gaan, wat precies hetzelfde is als in het verleden, toen God het Joodse volk ging verlossen uit de slavernij van Egypte.

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

Wij weten, dat die verlossing kwam door tien gerichten of plagen, die in heftigheid toenamen. Maar de Heer bewaarde onder die gerichten in Egypte de Joden. Er was bijvoorbeeld duisternis in heel Egypte, maar in de woningn van de Israëlieten was het licht. God bewaard hen dus in die eerste negen gerichten op een bijzondere, maar natuurlijke wijze.

Bij het tiende gericht echter, laat God de verderfengel los om elk huisgezin te slaan. Het is dus een geestelijke macht, die dan over Egypte losgelaten wordt. Maar vóórdat deze engel losgelaten werd, moesten de gelovige Israëlieten eerst een teken aanbrengen, opdat zij voor die verderfengel bewaard konden worden.

Zij moesten namelijk het lam slachten en het bloed aan de zijposten en aan de bovendorpel aanbrengen. Overal waar dat bloed aangebracht was, ging de verderfengel voorbij en elk huis, waar het bloed niet aangebracht was, ook zelfs bij de Joden, kwam hij binnen. En als er Egyptenaren waren, die dat teken aangebracht hadden, daar ging de verderfengel ook niet naar binnen.

En zo worden die honderdvierenveertigduizend Joden in de eerste zes gerichten op natuurlijke wijze door God bewaard. Maar als het zevende zegel opengebroken wordt, dat laat God de helmachten los, zoals in Egypte de verderfengel en dan worden zij eerst verzegeld met het zegel van de levende God, opdat zij onaantastbaar zullen zijn voor deze helle machten. Want wat in Egypte gebeurde in het verleden, is eigenlijk een voortype van wat aan het einde gaat gebeuren.

In het verleden was Israël slaaf in Egypte, dat wil zeggen onder een heidense macht. En nu, aan het eind gaat God Israël verlossen uit de volkerenwereld, om die volkerenwereld te richten, zoals Hij toen Egypte richtte. In Egypte werden niet alleen de Egyptenaren gericht, maar ook was het een gericht over hun afgoden en zo zal God ook de afgoden van deze tijd richten.

Zo zien wij dus, hoe deze honderdvierenveertigduizend het bijzondere fundamentele aardse nieuwe orgaan gaan worden, dat door de Heer Jezus gebruikt zal worden om Israël straks in de tijd der benauwdheid toe te bereiden voor de komst van de Heer Jezus hier op aarde, doordat in hen het grote verlangen gaat leven naar hun Messias als hun Verlosser.

Als wij lezen in Openb. 7:3. *“en hij zeide: Brengt geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, voordat wij de knechten van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben”*, dan betekent dat niet, dat zij een direkt zichtbaar stempel op hun voorhoofd krijgen.

Maar het zegel van de levende God wil zeggen, dat God hen op een bijzondere wijze doopt en vervult met Zijn Heilige Geest, zodat God de Vader en God de Zoon in hen is en zij zo onaantastbaar worden.

En hiermee gaat dan in volle eindvervulling, wat voor de Gemeente een voorvervulling was, van wat staat in Joël 2:28-32. *“Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien. Ook op de dienstknechten en op de dienstmaagden zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten”*.

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

Dit wordt geprofeteerd voor Israël en daarmee zal gepaard gaan vers 30-31: *“Ik zal wonderen geven in de hemel en op de aarde, bloed en vuur en rookzuilen. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. En het zal geschieden, dat ieder die de naam des Heren aanroept, behouden zal worden, want op de berg Sion en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de Here gezegd heeft; en tot de ontkomenen zullen zij behoren, die de Here zal roepen”.*

Welnu, onder het zesde zegel lezen wij, dat dit dan gaat gebeuren.

Maar wat staat er in Hand. 2:17-18. *“En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouderen zullen dromen dromen: ja, zelfs op mijn dienstknechten en mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren”.*

Daar wordt ook bij aangehaald, dat de zon dan verduisterd zal worden, wat nog nooit gebeurd is, maar dan plaats gaat vinden. En toen werd de Heilige Geest in Zijn volheid op de Pinksterdag op de Gemeente uitgestort en zal die volheid met de Gemeente weer opgenomen worden. Maar dan zal God opnieuw de Geest uitstorten op die honderdvierenveertigduizend.

Alleen ben ik ervan overtuigd, dat zij door Gods Geest met die gaven en die krachten zullen aangedaan worden, die voor die komende bedeling nodig zijn. En dat is een onderscheid.

Allereerst zullen zij aangedaan worden met oordeelskracht, gerichtskracht om de goddlozen te weerstaan, want het recht moet geschieden. En dat is heel wat anders, want in de Gemeente kwam de Geest der genade, maar dan zal de Geest van oordeel en gericht gaan komen op hen, die Gods dienstknechten zullen zijn, de wegbereiders voor de komende bedeling.

Wij willen eerst nog stil staan bij Openbaring 7:3, waar staat: *“Brengt geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, voordat wij de knechten van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben”.*

En voor knechten staat in de grondtekst het woord “*douloi*” en dat betekent letterlijk *“lijfeigenen van God”*, dat wil zeggen dat zij geheel God en de Heer Jezus toebehoren. Dat woord wordt alleen gebruikt voor bijzondere door God gezonden en gezalfde dienstknechten, die volledig Zijn wil doen, omdat zij zich geheel aan Hem hebben overgegeven, zoals de apostelen, die als bijzonder gezalfde dienstknechten van God, in de volmacht van God handelen.

Zo zullen ook deze honderdveerenveertigduizend op een bijzondere wijze vervuld worden met de Geest van God en zullen zij in een grote volheid staan, zodat de helse machten hun niets kunnen doen.

Ook is het ook wonderbaar, wat in dt vers 2 nog staat: *“En ik zag een andere engel opkomen van de opgang der zon, hebbende het zegel van de levende God”.* De opgang van de zon wil zeggen, waar de nieuwe dag gaat aanbreken.

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

Als de Gemeente weggenomen zal zijn, dan is de dag des Heils ten einde en komt er een vreselijke nacht op aarde, de nacht van de gerichtten. Maar midden in die nacht, na het zesde zegel, zien wij, hoe er een engel komt van de opgang der zon en dat wil zeggen, dat in die nacht de nieuwe dageraad al langzaam door gaat breken van de komende bedeling, waarin Jezus, de Christus der Schriften als de *“Zonne der gerechtigheid”* hier zal gaan heersen.

Dat is *“de dag des Heren”* het *“Duizendjarig Vrederijk”*. Dan heerst er geen nacht der duisternis, want die is gebonden. God beloofde aan Israël als: *“over u zal opgaan de zond der gerechtigheid”* en dat is de Heer Jezus, de Opgang van deze dag.

En als Zacharia, de vader van Johannes de Doper, vol van de Heilige Geest gaat profeteren, dan haalt hij di belofte ook aan in Luc. 1:77-79. *“om aan zijn volk (Israël) te geven kennis van heil in de vergeving hunner zonden, door de innerlijke barmhartigheid van onze God, waarmee de Opgang uit de hoogte naar ons zal omzien, om hen te beschijnen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods”.*

Dat krijgt een eindvervulling voor het Joodse volk, als de Gemeente weggenomen is en het Joodse volk in diepe duisternis en in schaduw des doods zal zijn, want de antichrist is dan in opkomst.

U moet zich dat eens indenken; de Gemeente is weg en Israël blijft achter in een God vijandige wereld, die Israël haat om der wille van God. Wat een duisternis zal er dan komen en daarom zullen zij zitten in een schaduw des doods.

Maar dan breekt ook voor hen de Opgang aan. Dat begint als God die honderdveerenveertig duizend eerst gaat verzegelen. Dit is het gloren van de nieuwe dag, die gaat komen. Dat is wonderbaar!

Ik wil u op nog iets bijzonders wijzen. Want die honderdvierenveerdigduizend zijn een heel bijzonder orgaan. Zij vormen een afgesloten geheel van precies honderdvierenveertigduizend Joden en er komt er niet één meer bij en niet één gaat er af. Zoals er ook maar twalf apostelen des Lams waren, ofschoon er wel meer apostelen zijn geweest, maar geen apostelen des Lams.

Zo heeft de Heilige Geest ons willen openbaren op een heel bijzondere wijze, wat het bijzondere orgaan is, dat in Openbaring 7:4-8 als een verborgenheid genoemd wordt in de twaalf namen van deze twaalf stammen uit de Israëlieten.

Want met deze naam opsomming is iets bijzonders aan de hand. Er ontbreken immers de namen van Dan en Efraïm en ook de volgorde der opsomming is heel bijzonder, want het is immers de Heer Jezus Zelf, die dit aan Johannes dicteerde.

Het is geen volgorde naar hun geboorte, want dan zou eerst Ruben vooraan komen te staan; het is ook geen volgorde naar hun zegeningen. Maar wij hebben hier met een heel eigenaardige en men zou menselijk zeggen, willekeurige volgorde te doen, waar helemaal geen lijn in zit.

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

In de volgorde echter van deze namen worden ons gegeven het bijzondere karakter van deze 144.000:

De eerste stam, die genoemd wordt is Juda, de vierde zoon en die naam betekent: “Godlover”.

De tweede stam is Ruben, de eerste zoon, wat “ziende de Zoon” betekent.

De derde stam is Gad, de achtste zoon en betekent: “die het geluk bestormd hebben”.

De vierde stam is Aser, de negende zoon, betekent: “gelukzalig”.

De vijfde stam is Naftali, de tiende zoon, wat betekent: “worstelaar” of “worsteling”.

De zesde stam is Manasse, de oudste zoon van Jozef, wat betekent: “Hij, die mijn verleden laat vergeten, vertroosting” of “ook terugverovering”.

De zevende stam is Simeon, de tweede zoon, wat betekent: “verhoring, gebedsverhoring naar God”.

De achtste stam is Levi, de derde zoon, wat betekent: “aanhangen” of “aanhechten, verbinding tussen God en het volk, de priesterstam”.

De negende stam is Issachar, de zesde zoon, wat betekent: “beloningbrengend”.

De tiende stam is Zebulon, de vijfde zoon, wat betekent: “woning” of “woonstede”.

De elfde stam is Jozef, de elfde zoon, wat betekent: “Hij vermeerdere, inzamelen”.

De twaaftde stam is Benjamin, de twaaftde zoon, wat betekent: “Zoon van de rechterhand”.

Tot zover, volgende keer gaan we verder.

De Here Zegene u.

Amen